

Kateřina Černá, *Umění v životě Františka Matouše*. Diplomová práce FF JU, České Budějovice 2009, 101 s. + přílohy

Posudek vedoucího práce:

Kateřina Černá fakticky „objevila“ osobnost historika umění Františka Matouše, v meziválečné době ředitele českobudějovického muzea, za druhé světové války pracovníka Hradu, následně působícího na ministerstvu i v ČSAV. Jeho pozůstalost v Archivu Národního muzea v Praze je tak základním zdrojem informací, zejména s ohledem na to, že se dosud nepodařilo najít žádné příbuzné, potomky. Vzhledem k jeho pohřbení v Českých Budějovicích diplomantka předpokládala, že zde někdo z příbuzných žije, nicméně se zdá, že přímo rodina o hrob nepečuje.

Diplomová práce Kateřiny Černé má logickou strukturu – přibližuje životopisnou linii jeho příběhu a následně jeho díla, většinou se vztahující k jižním Čechám a gotickému umění. Vedle zásluh na přiblížení jihočeských sbírkových předmětů veřejnosti (v Praze a později definitivně na Hluboké) jde zejména o otázky pozdní gotiky v jižních Čechách, zájem o Třeboň, ale i o jeho spolupráci na mezinárodních projektech – jeho účast na edičním podniku Corpus vitrearum medii aevi, pro nějž zpracoval československé středověké malby na skle. Vedle toho napsal i řadu dalších – převážně materiálových – studií s jihočeskou problematikou; interpretace poznatků a schopnost syntetického podání zřejmě nebyly Matoušovou silnou stránkou.

Zatímco životopisné pasáže diplomové práce jsou zpracovány zcela jasně a zřetelně, při výkladu Matoušova díla diplomantka často okolo daných knih spíše krouží – mnohde se spíše než k jejich obsahu dostává k obecnějším otázkám vývoje umění, srovnávání s Matoušovými vrstevníky, aniž by – alespoň s ohledem na dnešní stav znalostí – rozhodla, kdo byl ve svém výkladu úspěšnější. V těchto otázkách byla její snaha dospět k závěrům větší, než se ukázalo na daném prostoru její diplomové práce jako možné.

Po formální stránce se diplomantka bohužel nevyhnula překlepům (včetně titulní stránky) a gramatickým či stylistickým neobratnostem, někdy vyznívajícím až

jako nedopatření (zvl. na s. 74 kronikář Václav Březan bez odlišení mezi autory písíciemi o Třeboni fakticky v době Matoušova života); tato drobná nedopatření mrzí o to více, že na řadu z nich jsem ji při kontrole jednotlivých kapitol textu upozorňoval. Naopak lze ocenit práci, kterou jí dalo shromáždění a prostudování Matoušových děl, uvedených v soupise pramenů a literatury, které snad lze považovat za relativně kompletní bibliografii, a v neposlední řadě také obrazové přílohy.

Diplomovou práci Kateřiny Černé rád **doporučuji k obhajobě a hodnotím stupněm velmi dobře.**

doc. PhDr. Bohumil Jiroušek, Dr.

Radošovice 9. srpna 2009